

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 25 juni 2019 met nummer RvVb-A-1819-1146
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0467-A

Verzoekende partij	de heer Marc MERTENS vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partij	de lv VAN DER SCHOOT vertegenwoordigd door advocaten Noël DEVOS en Guido VAN DEN EYNDE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2440 Geel, Diestseweg 155

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 23 maart 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 11 januari 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 18 mei 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de regularisatie van een melkveestall en de uitbreiding met een loods, de regularisatie van een mestbassin, de regularisatie en uitbreiding van kuilplaten, de regularisatie van een sleufsilos, het aanleggen van een vaste mestopslag en de regularisatie van erfverhardingen op de percelen gelegen te 2520 Ranst, Hallebaan 21, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummers 153B, 152H, 152D, 160, 154E en 155A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 mei 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 10 augustus 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 21 mei 2019.

Advocaat Ellen VOORTMANS *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaten Bram VANGEEL *loco* advocaten Noël DEVOS en Guido VAN DEN EYNDE voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De zaak heeft een voorgeschiedenis.

1.1

Op 13 juli 2011 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“nieuwbouw melkveeststal met bijhorende erfverharding”*. Uit de bijgevoegde plannen blijkt dat het gaat over de sloop van een bestaande bergplaats en de bouw van een melkveeststal, een sleufsilos, een bovengrondse mestopslag en de aanleg van erfverharding, als uitbreiding van een bestaand melkveebedrijf.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst verleent op 26 oktober 2011 aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist op 15 maart 2012 om het administratief beroep van de verzoekende partij niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

De Raad vernietigt deze beslissing met het arrest nummer A/2013/0301 van 11 juni 2013 (rolnummer 1112/0707/SA/1/0626).

Naar aanleiding van dit arrest wordt de vergunningsprocedure hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 17 oktober 2013 om overeenkomstig de gewijzigde plannen (lees: de op het erfbeplantingsplan aangeduide groenbuffering in het rood op het inplantingsplan aanbrengen) een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij beslist overeenkomstig op 7 november 2013.

De Raad vernietigt deze beslissing opnieuw met het arrest nummer RvVb/A/1516/1299 van 28 juni 2016

De tussenkomende partij trekt uiteindelijk op 30 september 2016 haar op 13 juli 2011 ingediende aanvraag in. Het college van burgemeester en schepenen neemt hiervan akte op 13 oktober 2016, waarna de verwerende partij het administratief beroep op 3 november 2016 zonder voorwerp verklaart.

1.2

Op 18 oktober 2012 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst ook een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een flexobassin en het plaatsen van een container met WKK”*.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst verleent op 5 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. De verwerende partij beslist op 7 maart 2013 om een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

De Raad verwerpt het vernietigingsberoep van de verzoekende partij met het arrest nummer RvVb/A/1516/1300 van 28 juni 2016 (rolnummer 1213/0581/A/1/0544). De vergunning is inmiddels definitief.

1.3.

De verwerende partij verleent op 14 januari 2016 een milieuvergunning voor het verder exploiteren, wijzigen en uitbreiden van het rundveebedrijf van de tussenkomende partij, en weigert deze voor het uitbreiden van het opgepompte debiet van de grondwaterwinning op een diepte van 60,5m met meer dan 3.100m³/jaar. De vergunningsbeslissing komt in de plaats van de vroegere (vernietigde) basismilieuvergunning van 12 juli 2012 en de uitbreiding van 17 februari 2014, en is inmiddels definitief.

1.4

De strafklacht met burgerlijke partijstelling wegens exploitatie zonder milieuvergunning en wegens onrechtmatige bewoning wordt door de Raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen evenals door de Kamer van Inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep van Antwerpen verworpen (op 21 mei 2015, respectievelijk 11 april 2016), waarbij de tussenkomende partij buiten vervolging wordt gesteld.

1.5

De afdeling Milieu-Inspectie weigert op 31 januari 2017 de door de verzoekende partij gevorderde bestuurlijke maatregelen. De Vlaamse minister wijst op 11 april 2017 het beroep van de verzoekende partij tegen deze beslissing af.

2.

De tussenkomende partij dient op 17 januari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van een melkveestal + uitbreiding met een loods, regularisatie mestbassin, regularisatie + uitbreiding kuilplaten, regularisatie sleufsilos, aanleggen van een vaste mestopslag regularisatie van erfverhardingen”* op de percelen Hallebaan 21 te 2520 Ranst.

3.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan ‘Antwerpen’ gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen liggen vlakbij het habitatrichtlijngebied ‘Bos- en heidegebied ten oosten van Antwerpen’. Volgens de landschapsatlas zijn zij ook gelegen in de relictzone ‘Vallei van de Grote Schijn, kasteeldomeinen en bosgebieden’.

Achter de percelen ligt de ankerplaats ‘Kasteeldomeinen in de vallei van de Trappelbeek’.

De percelen zijn volgens het advies van de dienst Openbare Werken van de gemeente Ranst van 6 januari 2014 zowel gelegen langs een ontworpen rooilijn als langsheen buurtweg nr. 3 uit de atlas der buurtwegen van de voormalige gemeente Oelegem.

De brandweer adviseert voorwaardelijk gunstig op 15 maart 2017.

Het departement Landbouw en Visserij adviseert gunstig op 27 maart 2017.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 februari 2017 tot en met 29 maart 2017, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 6 april 2017 gunstig.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert niet (tijdig), zodat aan de adviesvereiste wordt voorbijgegaan.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 18 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Het perceel ligt in landschappelijk waardevol agrarische gebied volgens het goedgekeurde gewestplan.

(...)

Het perceel van de aanvraag is gelegen in open landschap dat vooral gekenmerkt wordt door open weilanden, stukken bos en verspreide bebouwing. Op het betreffende perceel bevindt zich een bestaand melkveebedrijf. Alle constructies staan in functie van de bedrijfsvoering van het landbouwbedrijf en zal de aanvrager toelaten om het bedrijf op een duurzame manier verder uit te bouwen. Ze vormen een geheel met de overige vergunde bebouwing. Er wordt geen nieuwe open ruimte aangesneden maar er wordt integendeel zo dicht mogelijk bij de reeds bestaande bebouwing gebleven. Hier wordt het bezwaar niet gevolgd: de open ruimte wordt zo min mogelijk aangetast. Alle nieuwe en te regulariseren constructies bevinden zich zo dicht mogelijk bij de straatkant en tussen bestaande bebouwing.

Bewoners van een zonevreemde woning in agrarisch gebied moeten zich er ten alle tijde bewust van zijn dat landbouwactiviteiten, ook grootschalige, eigen zijn aan de planologische bestemming en alle ontwikkelingskansen moeten krijgen. Er kan dus geen sprake zijn van onredelijke en abnormale burenhinder. Het bezwaar wordt niet gevolgd. Het bedrijf was bovendien grotendeels vergund, totdat door toedoen van de bezwaarindiener een deel van de vergunningen in beroep werden getrokken en zodoende opnieuw behandeld moesten worden. Telkens wanneer (hogere) overheden of Raden onafhankelijk en na beraadslaging oordeelden dat een vergunning gepast was, werd een nieuwe procedure aangespannen om deze te vernietigen, waarbij dikwijls niet op het inhoudelijke aspect werd gefocust. Het is dus zeker niet zo dat de aanvrager doelbewust een onvergund bedrijf in stand houdt, er is voor hem gewoon geen andere mogelijkheid om zijn bestaande landbouwbedrijf te runnen. Het bezwaar wordt ongegrond verklaard.

De aanvraag doet geen zware afbreuk aan de bestaande landschapselementen en structuren. Het aangevraagde kan in alle redelijkheid verenigbaar worden geacht met de omgeving. De aanvraag schaadt de goede ruimtelijke ordening en het inrichten van de gewestplanbestemming niet. Er worden voldoende groenschermen voorzien om de visuele hinder te beperken. Er staan wel degelijk plantsoorten, maten en plantverbanden op het

plan. Het bezwaar is ongegrond. Bovendien spreekt de bezwaarindiener zichzelf tegen wanneer hij enerzijds voldoende groenbuffers wil gerealiseerd zien en anderzijds klaagt dat deze groenbuffer zijn open zicht ontnemen. Het is ook onredelijk te beweren dat de groenschermen de gebouwen volledig van het zicht moeten onttrekken.

*Landbouwgebouwen zijn eigen aan de planologische bestemming en mogen getoond worden. Ranst is in oorsprong en landbouwgemeente en wil deze bestemming alle kansen geven om zich te tonen aan de gemeenschap.
(...)*

De vergunning wordt afgegeven onder de volgende voorwaarden:

- Een hemelwaterput van 220.000 liter moet geplaatst worden zoals voorzien op de plannen.*
- Een infiltratievoorziening van 60.000 liter (177m²) moet geplaatst worden zoals voorzien op de plannen.*
- Het advies van Brandweer Ranst van 15 maart 2017 moet strikt opgevolgd worden.*

Voor de plaatsing van de individuele behandelingsinstallatie (IBA) en nadere inlichtingen kan u contact op te nemen met de afkoppelingsdeskundige van Aquafin, Dijkstraat 8, 2630 Aartselaar, telefoon +32 (0)3 450 41 19.

De eigenaar moet de grond binnen de ontworpen rooilijn (op 6,50 meter uit de wegas) gratis aan de gemeente overdragen. De eigenaar dient, in overleg met de gemeentelijke diensten, een dossier samen te stellen met tussenkomst van de notaris. Het dossier dient minimaal volgende stukken te bevatten:

- ontwerp van notariële akte;*
- uittreksel uit kadastrale legger en plan afgeleverd door de administratie van het kadaster;*
- bodemattest afgeleverd door OVAM;*
- een hypothecair getuigschrift;*
- 4 originele exemplaren van een opmetingsplan opgemaakt door een landmeter.*

De kosten hiervoor worden gedragen door de gemeente.

De over te dragen gronden dienen, met uitzondering van de reeds aanwezige of de eventuele in deze vergunning opgelegde infrastructuurwerken (nutsleidingen, riolering, wegenis, ...) vrij te zijn van alle opstanden alvorens ze overgedragen worden.

...

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 3 november 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen beslist op 30 november 2017 om het eerder ingenomen standpunt te behouden.

De provinciale dienst Integraal Waterbeleid adviseert niet (tijdig), zodat aan de adviesvereiste wordt voorbijgegaan.

De afdeling Operationeel Waterbeheer adviseert niet (tijdig), zodat aan de adviesvereiste wordt voorbijgegaan.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert niet (tijdig), zodat aan de adviesvereiste wordt voorbijgegaan.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 4 januari 2018 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 9 januari 2018, waarop zowel de tussenkomenende partij als de raadsman van de verzoekende partij nog een nota neerleggen, verklaart de verwerende partij het beroep op 11 januari 2018 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 4 januari 2018 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

(...)

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

De aanvraag betreft de uitbreiding van een bestaand volwaardig landbouwbedrijf. De nieuwe constructies staan in functie van de bedrijfsvoering en worden compact bij de bestaande voorzien.

Gelet op de ligging van het gevraagde in een landschappelijk waardevol gebied dient de aanvraag aan een visuele toets onderworpen te worden met het doel het landschap optimaal te beschermen en te behouden.

Het landschappelijk waardevol karakter van het gebied impliceert evenwel niet dat er geen constructies vergund kunnen worden in de bestemmingszone. Er moet enkel een positieve toets van het gevraagde met de schoonheidswaarde van het gebied plaatsvinden. Daarbij is het belangrijk na te gaan hoe het bewuste waardevolle agrarische gebied er momenteel uitziet, in welke mate het al dan niet bebouwd is, hoe omvangrijk die bebouwing is, of welk ruimtebeslag ze inneemt, en welke functie ze heeft.

Belangrijk uitgangspunt is dat uit artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO volgt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het gevraagde met de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand.

Het agrarisch gebied wordt ter plaatse gekenmerkt door grote weilanden, afgewisseld met bosstructuren en kleine landschapselementen, bomenrijen. De zone landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt omgeven door bosgebied.

Er bevinden zich verspreid enkele landbouwbedrijven in de directe omgeving en enkele zonevreemde woningen. De landbouwbedrijven zijn eerder beperkt van schaal.

Het perceel van de aanvraag is reeds bebouwd. De gebouwen bevinden zich langs de straatzijde. De bestaande, vergunde bouwdiepte loopt tot circa 75m achter de rooilijn. Langs de straat bevindt zich een bomenrij, evenals langs de rechter perceelsgrens. Links op het perceel bevindt zich een stuk bos. Ook achteraan op het perceel ligt een bos. Daarrond liggen weilanden. Op het rechts aanpalende perceel bevindt zich de woning van beroeper.

De aanvraag betreft een uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf zodat geen nieuwe open ruimte wordt aangesneden. De aanvraag doet geen afbreuk aan de bestaande landschapselementen en structuren. De bestaande bomenrijen blijven behouden alsook de bebossing links van de bestaande melkveestal en achteraan het perceel.

De constructies worden aansluitend bij de bestaande bebouwing ingeplant. De verschillende gevraagde constructies zijn niet vreemd aan het agrarisch gebied, zowel qua materiaalgebruik als afmetingen en integreert zich dus op voldoende wijze in de omgeving (zie verder ook goede de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening). De zichtbaarheid van de constructies vanaf de straat is beperkt en zal ook verminderen door de volledige aanleg van de gevraagde groenbuffer. Door de omliggende bos- en boomstructuren zijn de werken sowieso beperkt zichtbaar in het landschap. Er kan niet gesproken worden van aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap met deze ligging en afmetingen. Gelet op de aanwezige bebouwing en de aanwezige groenstructuren kan het aangevraagde ter plaatse in alle redelijkheid verenigbaar geacht worden met de omgeving. Het blijkt immers uit de bestaande toestand dat er bij de aanleg van het terrein reeds zoveel mogelijk gestreefd is naar een optimale landschappelijke inpassing. Rondom rond het perceel zijn reeds een hele reeks hoogstambomen geplant die reeds voor een bufferend effect zorgen zonder de site volledig te 'verstoppen' achter een heus groenscherm.

Om hoger vermelde redenen schendt de aanvraag in alle redelijkheid de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet. De verenigbaarheid van het aangevraagde met de omgeving kan om die reden in alle redelijkheid positief beoordeeld worden.

De landschapsatlas toont aan dat betreffend perceel gelegen is in de relictzone 'Vallei van de Grote Schijn, kasteeldomeinen en bosgebieden'. In deze relictzone is het vanuit de beleidsvisie wenselijk dit gebied te vrijwaren van bebouwing en versnippering tegen te gaan. De aanvraag heeft betrekking op de uitbreiding van een bestaand bedrijf. De nieuwe constructies worden ingeplant aansluitend op de bestaande gebouwen en vormen er één geheel mee. De werken betekenen geen versnippering van het gebied.

Achter de aanvraag is een ankerplaats gelegen 'Kasteeldomeinen in de vallei van de Tappelbeek'. De aanvraag is niet gelegen binnen deze ankerplaats. Gezien de afstand naar deze ankerplaats en gelet op de compacte bebouwing rond het bestaande landbouwbedrijf dient vanuit ruimtelijk oogpunt geoordeeld te worden dat de aanvraag geen afbreuk doet aan de ankerplaats.

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestelijke verordening hemelwater.

De aanvraag voorziet in de nodige hemelwaterputten inclusief hergebruik en voorziet bovendien ook in voldoende infiltratiemogelijkheden. De nieuw aangelegde verhardingen zullen kunnen infiltreren in de aanpalende gronden. Ten aanzien van de aanpalende, de beroepende partij, is er eveneens nog een voldoende grote afstand voorzien om infiltratie en overlast tegen te gaan. Bovendien bestaat deze ruimte ook steeds uit een groenbuffer met hoog- en laagstammig groen waardoor de wateropname uit de bodem hier per definitie reeds hoger zal liggen dan niet beplante zones. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er voldaan wordt aan de gewestelijke hemelwaterverordening.

De aanvraag doorstaat de watertoets.

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel) bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt slechts een beperkt deel van het perceel gelegen te zijn in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied. De plaats waar de werken plaatsvinden is echter buiten de zone van deze aangevraagde werken waardoor er geen effect wordt verwacht.

De gevraagde werken dewelke deel uitmaken van de aanvraag zijn volgens de beschikbare overstromingskaarten niet gelegen in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied noch in een effectief overstromingsgebied waardoor de geplande werken geen hinder zullen veroorzaken aan het watersysteem. Bovendien gaat het om een regularisatie waardoor de eventuele problemen met de huidige aanvraag aangaande waterschade ondertussen wel reeds gekend zouden zijn, het feit dat er op heden geen hinder ondervonden wordt of alleszins niet waarschijnlijk gemaakt is toont in alle redelijkheid aan dat er geen hinder verwacht kan worden inzake wateroverlast.

De aanvraag is in overeenstemming met de direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening en de doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

De aanvraag is gelegen vlakbij het habitatrictlijngebied 'Bos-en heidegebieden ten oosten van Antwerpen'. Ook hieromtrent dient geoordeeld te worden dat de werken een beperkte ruimtelijke impact hebben gezien de afmetingen, inplanting en het materiaalgebruik. Het is niet duidelijk op welke wijze de aanvraag vermijdbare schade aan de natuur zou doen ontstaan. Dit wordt in het beroep ook niet aangetoond. De milieu-impact op het habitatrictlijngebied wordt beoordeeld in de milieuvergunning, hierin zit ook een passende beoordeling vervat.

De inrichting bevindt zich op minder dan 100m van een habitatrictlijngebied. Uit de passende beoordeling alsook uit de afgeleverde milieuvergunning d.d. 06/06/2013 en het advies van de PMVC blijkt dat de inrichting geen versturende impact heeft op dit habitatrictlijngebied en dat ook in dat opzicht blijkt dat geen MER-screening dient opgemaakt te worden.

In het kader van de toetsing van de milieuvergunningsaanvraag, werden de verschillende milieueffecten uitgebreid besproken en beoordeeld en werden een reeks milderende maatregelen opgelegd om deze te beperken. Voor het overige wordt verwezen naar de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.

De brandweer bracht een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De aanvraag is in overeenstemming met de wetgeving voor de brandveiligheid van gebouwen, op voorwaarde dat het advies strikt wordt nageleefd.

De aanvraag is in overeenstemming met de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, zoals gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het decreet op het grond- en pandenbeleid.

Voorliggende weg betreft een buurtweg volgens de atlas der buurtwegen. De aanvraag heeft echter geen enkele invloed op de rooilijn van deze buurtweg waardoor er geen sprake is van een wijziging.

Er is geen MER noodzakelijk voor de aanvraag.

De aanvraag heeft geen betrekking op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn). De aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn.

In de 'Handleiding intensieve veeteelt' van het Departement LNE valt onder de titel 'Definities en begrippen' het volgende terug te vinden:

'Intensieve veehouderij is een andere benaming voor niet grondgebonden veehouderij. Dit zijn bedrijven die niet gebonden zijn aan land voor hun voedselvoorziening en mestafzet, dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld de melkveehouderijen. Typische intensieve veehouderijen zijn varkenshouderijen (rubriek 9.4.1 van de Vlaremindelingslijst), pluimveehouderijen (rubriek 9.3 van de Vlaremindelingslijst) en mestkalverhouderijen (rubriek 9.4.2 van de Vlaremindelingslijst).'

Voor melkveebedrijven wordt een MER-screening niet opgelegd aangezien deze niet onder de definitie van intensieve veeteeltbedrijven vallen.

De aanvraag kan in overeenstemming worden gebracht met de goede ruimtelijke ordening door het opleggen van voorwaarden.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de

bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Omgeving

Het agrarisch gebied wordt ter plaatse gekenmerkt door grote weilanden, afgewisseld met bosstructuren en kleine landschapselementen, bomenrijen.

De zone landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt omgeven door bosgebied. Er bevinden zich verspreid enkele landbouwbedrijven in de directe omgeving en enkele zonevreemde woningen. De landbouwbedrijven zijn eerder beperkt van schaal.

De aanvraag past functioneel in de omgeving.

De aanvraag betreft het regulariseren van een melkveestal en de uitbreiding met een loods, de regularisatie van een mestbassin, de regularisatie en uitbreiding van kuilplaten, de regularisatie van een sleufsilo, het aanleggen van een vaste mestopslag en de regularisatie van erfverhardingen. De aanvraag is gelegen in agrarisch gebied en de verschillende gevraagde functies zijn allen in functie van de agrarische bedrijvigheid. De functie is bijgevolg functioneel inpasbaar in de omgeving.

De aanvraag veroorzaakt geen negatieve mobiliteitsimpact.

De aanvraag betreft de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf. Door de uitbreiding zullen er ongetwijfeld meer verkeersbewegingen zijn, doch kan gesteld worden dat deze toename binnen de 'te verwachten hinder' valt in een agrarisch gebied. De vervoersbewegingen zijn immers in functie van het landbouwbedrijf.

De schaal en het ruimtegebruik op de site zijn verantwoord.

Het betreft een uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf. Aangezien links van de bestaande bebouwing een bos gelegen is, is het wenselijk de nieuwe stal in te planten aan de andere zijde van de bestaande bebouwing. De stal wordt gedeeltelijk ingeplant achter de bestaande woning. De sleufsilo's, de mestopslag, de kuilplaten en de loods worden voorzien direct naast de nieuwe stal. De nieuwe constructies vormen dus een ruimtelijke entiteit met de bestaande bebouwing. Bovendien wordt het aanpalend bos gevrijwaard van bebouwing zodat de landschappelijke waardevolle elementen blijven behouden. In ondergechikte orde wordt ook opgemerkt dat door de gekozen inplanting de constructies uit de watergevoelige gebieden zijn gehouden en verder verwijderd zijn van het habitatrichtlijngebied wat de inpasbaarheid van de aanvraag ten goede komt.

T.o.v. de rechter perceelsgrens wordt een minimale afstand van 6,5m behouden (vanaf de sleufsilo, die het meest naar rechts ingeplant staat). In de meeste gevallen bedraagt de afstand echter gevoelig meer en schommelt deze voor de sleufsilo's en de kuilplaten rond de 11m. De constructies het dichtst bij de perceelsgrens van de beroeper hebben allen een beperkte hoogte tot maximaal 2m. De visuele impact hiervan is dan ook zeer beperkt. De nieuwe melkveestal met een hoogte van +/- 10m wordt op een ruime afstand van +/- 58m van de perceelsgrens opgericht. Deze afstand is voldoende vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening aangezien.

De nieuwe stal heeft een bouwdiepte van 64m⁰⁴, hierdoor dringt de bebouwing dieper door in het agrarisch gebied dan de bestaande bebouwing. De nieuwbouwal wordt geclusterd voorzien bij de bestaande gebouwen. Rekening houdend met het bestaande bos, direct links van de bestaande bebouwing, de beoogde afstand tot perceelsgrenzen en de inplanting gedeeltelijk achter de bestaande woning en de clustering met de bestaande gebouwen, is deze inplanting aanvaardbaar vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

Hoewel het een grote nieuwe stal betreft met bijhorende verhardingen, een mestopslag en mestsilo, sleufsilo's, kuilplaten met een sleufsilo, blijft op het perceel voldoende open ruimte over (weiland). De draagkracht van het perceel wordt niet overschreden.

De stal heeft een kroonlijsthoogte van 4,5m en een nokhoogte van 9m⁹³. Rekening houdend met de hellingsgraad die wenselijk is voor de verluchting van dergelijke stallen (ca. 20° à 22°), zou een hoogte van 12,60m bekomen worden. Rekening houdend met de ligging in landschappelijk waardevol gebied werd deze hoogte reeds door de aanvrager aangepast tot minder dan 10m. Rekening houdend met de inplanting van de stal op voldoende ruime afstand van de perceelsgrenzen, is deze hoogte aanvaardbaar.

De aanvraag is visueel-vormelijk in overeenstemming met de agrarische omgeving.

De stal wordt uitgevoerd in prefabbetonwanden met het uitzicht van metselwerk en het dak wordt voorzien in antracietgrijze golfplaten. Deze materialen zijn gangbaar in agrarisch gebied en kunnen dus aanvaard worden vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

Het dossier voorziet ook in een bijkomende erfbeplanting ter hoogte van de bestaande bomenrijen om deze compleet te maken en terug een volledige lijninfrastructuur van te maken. Deze groene benadering sluit aan bij de bossen in de onmiddellijke omgeving van de aanvraag en maakt een geleidelijke overgang mogelijk naar de ankerplaats en het habitatrichtlijngebied. Bijkomend integreert de aanvraag zich beter in de omgeving en wordt de visuele aantasting voor de aanpalende, de beroepende partij, sterk beperkt.

De aanvraag veroorzaakt geen abnormale hinder dewelke vreemd is aan het agrarische gebied.

Op 14 januari 2016 werd een milieuvergunning afgeleverd voor de gevraagde uitbreiding van de activiteiten. In deze milieuvergunning worden een reeks milderende maatregelen opgenomen om de hinder naar de omgeving toe, alsook de veiligheid, te verbeteren. In deze milieuvergunning werd reeds geoordeeld over de verschillende aangehaalde hinderaspecten zo kan er onder meer gelezen worden dat:

- M.b.t. het geluidsaspect, stelt de PMVC een bijzondere voorwaarde voor waarin een akoestische controlemeting wordt opgelegd. Hieruit zal moeten blijken of er in werkelijkheid voldaan wordt aan de geluidsnormen, zoals vooropgesteld.*
- Voor het overige is de PMVC van oordeel dat de hinder, mits een goede bedrijfsvoering, naleving van de geldende reglementaire bepalingen en het treffen van de nodige preventieve maatregelen tot een minimum kan worden beperkt, zodat de impact op het welzijn van de omwonenden als minimaal kan worden beschouwd.*

Zowel de motivatie als het definitieve besluit van de milieuvergunning d.d. 14 januari 2016 met kenmerk MLAV1-2015-0034 wordt eigen gemaakt.

Vanuit ruimtelijk oogpunt kan vastgesteld worden dat de hinder voor aanpalenden beperkt is. De constructies worden ingeplant op voldoende afstand van de perceelsgrenzen en er worden groenschermen geplaatst waardoor de visuele hinder beperkt blijft. Zo voorzien de ter beoordeling voorgelegde plannen een gemengd, inheems groenschermband langs de westelijke perceelsgrens (dit is de grens tussen de bedrijfssite en het perceel van beroeper), in combinatie met een rij van hoogstammige bomen. De deputatie wenst dit te benadrukken door als voorwaarde op te leggen dat het groenschermband met de hoogstammige bomen moet worden uitgevoerd zoals voorzien op de ter beoordeling voorgelegde plannen.

BESLUIT

Artikel 1 — Het beroep van Marc Mertens (belanghebbende derde), tegen het besluit van 18 mei 2017 van het college van burgemeester en schepenen van Ranst, waarbij de vergunning tot de regularisatie van een melkveestal en de uitbreiding met een loods, de regularisatie van een mestbassin, de regularisatie en uitbreiding van kuilplaten, de regularisatie van een sleufsilo, het aanleggen van een vaste mestopslag en de regularisatie van erfverhardingen voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen Hallebaan 21, afdeling 2, sectie B, nrs. 153 B, 152 H, 152 D, 160, 154 E, 155 A, wordt niet ingewilligd.

Een vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen, onder de volgende voorwaarden:

- het advies van de brandweer dient strikt nageleefd te worden;*
- het groenschermband met hoogstammig groen moet worden uitgevoerd zoals aangeduid op de ter beoordeling voorgelegde plannen.*

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

Met een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

- artikel 4.3.1, §1, 1°, a) VCRO,
- artikel 11.4.1 en 15.4.6.1 van het besluit van 28 december 1972 houdende de inrichting en toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna “Inrichtingsbesluit”),
- artikel 2 en 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet),
- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

1.

De verzoekende partij stelt dat met stijlformules en onjuiste feitenvinding is uitgegaan van de overeenstemming van het industrieel melkveebedrijf met het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De bestreden beslissing doorstaat de noodzakelijke esthetische toets niet.

De reeds opgerichte monumentale (2.624m² grote en 9,93m hoge) melkveestal én de (270m² grote) bijkomende loods, waarachter nog een vaste mestopslag, een mestsilo en twee sleufsilo's worden voorzien, snijden (met een totale oppervlakte van 7.273m², inclusief de erfverharding) ook volgens de bestreden beslissing diep in het landschap in, wat op basis van het bekomen ‘compact geheel’ en ‘de aanwezige en opgelegde groenstructuren’ aanvaardbaar wordt geacht door de verwerende partij. De verzoekende partij betwist zulks op basis van de plannen die volgens haar het compact bouwen tegenspreken: er is tot bijna tegen de grens, tot op 47meter uit de rooilijn, van het bebouwde en rechts gelegen perceel, in bebouwing voorzien en dit tot op ongeveer 120 meter uit de rooilijn, waar de vergunde bouwdiepte van de links aanwezige bedrijfsgebouwen tot op 75 meter komt. Zij ziet niet in hoe het materiaalgebruik en de afmetingen bijdragen aan het vrijwaren van de schoonheidswaarde van het landschap. De 169 meter diepe groenstructuren zijn klaarblijkelijk noodzakelijk om het aangevraagde te verstoppen, wat volgens de rechtspraak een inbreuk op het landschap impliceert, maar wat op zich ook een versnippering betekent van het unieke landschap en het uitzicht van de verzoekende partij op ruime weiden, omzoomd door bossen, verhindert.

De niet-afdoende motivering klemmt volgens de verzoekende partij des te meer gelet op de door de bestreden beslissing erkende ligging van de percelen in een relictzone en nabij een ankerplaats. Het landschap wordt zowel in de diepte als in de breedte verder aangesneden.

Ten overvloede werpt de verzoekende partij op dat de invoering van artikel 5.7.1 VCRO niets aan de motiveringsplicht voor de vergunningverlenende overheid verandert, omdat zij nog steeds de overeenstemming met het bestemmingsvoorschrift moet omschrijven in het licht van de specifieke kenmerken van het betrokken gebied.

2.

De tussenkomen partij antwoordt met verwijzing naar de motieven van de bestreden beslissing, inclusief deze over de (met het tweede middel besproken) verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Op basis daarvan is geoordeeld dat de aanvraag ‘in alle redelijkheid de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet schendt’, een oordeel waarover de Raad alleen een marginaal toetsingsrecht heeft.

De tussenkomende partij stelt dat alleen de verzoekende partij de mening toegedaan is dat de uitbreiding van de bestaande bedrijfszetel het landschap versnipperd, waarmee de verzoekende partij in de plaats van het bestuur treedt.

De verzoekende partij toont volgens haar niet aan dat in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is geoordeeld, noch dat de motivering gebrekkig is.

3.

Met haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij niets wezenlijks meer toe aan haar uiteenzetting. Zij merkt wel op dat de tussenkomende partij geen inhoudelijk verweer voert en voorbijgaat aan de devolutieve werking van het administratief beroep.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de niet-betwiste gegevens van de zaak blijkt dat de in de aanvraag begrepen percelen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied liggen. Voor dergelijk gebied gelden de bestemmingsvoorschriften neergeschreven in de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit.

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit bepaalt onder meer het volgende:

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven....”

Artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit luidt als volgt:

“De landschappelijk waardevolle agrarische gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gevaar brengen.”

Artikel 5.7.1 VCRO, in werking getreden met ingang van 30 december 2017, luidt als volgt:

“§ 1. Het voorschrift, vermeld in artikel 15, 4.6.1, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, wordt toegepast als volgt. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, evenals handelingen en werken die de landschapsontwikkeling of -opbouw tot doel hebben.

Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt rekening gehouden met de actueel in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw. In deze gebieden mogen slechts handelingen en werken worden uitgevoerd in zoverre op basis van een afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde landschappelijk inpasbaar is in het gebied. Deze afweging kan een beschrijving van maatregelen bevatten ter bevordering van de landschapsintegratie, in voorkomend geval met betrekking tot de inplanting, gabariet, architectuur, aard van de gebruikte materialen en landschapsinkleding en kan eveneens rekening houden met de landschapskenmerken uit de vastgestelde landschapsatlas, vermeld in artikel 4.1.1 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013

en de mate waarin het landschap gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van clusters van bedrijfscomplexen of verspreide bebouwing of de aanwezigheid van lijninfrastructuur.”
(...)

“§ 3. Als er in de aanvraag in de gebieden, vermeld in paragrafen 1 of 2, maatregelen voorzien worden of als in de vergunning voorwaarden voor landschapsintegratie opgelegd worden, impliceert dat niet dat het aangevraagde niet kan worden ingepast in het gebied noch dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapopbouw in gevaar brengt.”

Uit de samenlezing van voormelde artikelen volgt dat de toelaatbaarheid van bouwwerken in landschappelijke waardevolle agrarische gebieden op grond van een tweevoudig criterium getoetst moet worden: 1) een planologisch criterium, wat veronderstelt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en 2) een esthetisch criterium, wat inhoudt dat de bedoelde werken in overeenstemming gebracht moeten kunnen worden met de eisen ter vrijwaring van het landschap. Uit artikel 5.7.1 VCRO volgt dat voorwaarden opgelegd voor integratie in het landschap op zich niet impliceren dat het aangevraagde niet kan worden ingepast in het gebied noch dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapopbouw in gevaar brengt.

Voor het esthetisch criterium moet de bestreden beslissing de motieven aanduiden op grond waarvan geoordeeld wordt waarom de aanvraag al dan niet de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang brengt en een formele motivering te bevatten over de verenigbaarheid van de constructies met de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Deze motieven moeten in feite juist en in rechte pertinent zijn. Ze moeten duidelijk vermeld worden in de bestreden beslissing zelf en moeten op een duidelijke en afdoende wijze weergeven waarom het bevoegde bestuursorgaan tot die beslissing gekomen is.

2.

De verzoekende partij betwist niet dat de aanvraag een bestaand landbouwbedrijf betreft. Zij stelt wel dat de motivering van de bestreden beslissing de toets aan het esthetisch criterium niet doorstaat nu het bedrijf, zoals uitgebreid, zowel in de diepte als in de breedte in het landschap insnijdt, wat klemmt in het licht van de specifieke kenmerken van het gebied, en de ligging van de percelen in een relictzone en nabij een ankerplaats.

3.

De verwerende partij besluit tot de bestaanbaarheid van het aangevraagde op basis van volgende overwegingen:

“De aanvraag betreft de uitbreiding van een bestaand volwaardig landbouwbedrijf. De nieuwe constructies staan in functie van de bedrijfsvoering en worden compact bij de bestaande voorzien.

Gelet op de ligging van het gevraagde in een landschappelijk waardevol gebied dient de aanvraag aan een visuele toets onderworpen te worden met het doel het landschap optimaal te beschermen en te behouden.

Het landschappelijk waardevol karakter van het gebied impliceert evenwel niet dat er geen constructies vergund kunnen worden in de bestemmingszone. Er moet enkel een positieve toets van het gevraagde met de schoonheidswaarde van het gebied plaatsvinden. Daarbij is het belangrijk na te gaan hoe het bewuste waardevolle agrarische gebied er momenteel

uitziet, in welke mate het al dan niet bebouwd is, hoe omvangrijk die bebouwing is, of welk ruimtebeslag ze inneemt, en welke functie ze heeft.

Belangrijk uitgangspunt is dat uit artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO volgt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het gevraagde met de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand.

Het agrarisch gebied wordt ter plaatse gekenmerkt door grote weilanden, afgewisseld met bosstructuren en kleine landschapselementen, bomenrijen. De zone landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt omgeven door bosgebied.

Er bevinden zich verspreid enkele landbouwbedrijven in de directe omgeving en enkele zonevreemde woningen. De landbouwbedrijven zijn eerder beperkt van schaal.

Het perceel van de aanvraag is reeds bebouwd. De gebouwen bevinden zich langs de straatzijde. De bestaande, vergunde bouwdiepte loopt tot circa 75m achter de rooilijn. Langs de straat bevindt zich een bomenrij, evenals langs de rechter perceelsgrens. Links op het perceel bevindt zich een stuk bos. Ook achteraan op het perceel ligt een bos. Daarrond liggen weilanden. Op het rechts aanpalende perceel bevindt zich de woning van beroeper.

De aanvraag betreft een uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf zodat geen nieuwe open ruimte wordt aangesneden. De aanvraag doet geen afbreuk aan de bestaande landschapselementen en structuren. De bestaande bomenrijen blijven behouden alsook de bebossing links van de bestaande melkveestal en achteraan het perceel.

De constructies worden aansluitend bij de bestaande bebouwing ingeplant. De verschillende gevraagde constructies zijn niet vreemd aan het agrarisch gebied, zowel qua materiaalgebruik als afmetingen en integreert zich dus op voldoende wijze in de omgeving (zie verder ook goede de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening). De zichtbaarheid van de constructies vanaf de straat is beperkt en zal ook verminderen door de volledige aanleg van de gevraagde groenbuffer. Door de omliggende bos- en boomstructuren zijn de werken sowieso beperkt zichtbaar in het landschap. Er kan niet gesproken worden van aantasting van de schoonheidswaarde van het landschap met deze ligging en afmetingen. Gelet op de aanwezige bebouwing en de aanwezige groenstructuren kan het aangevraagde ter plaatse in alle redelijkheid verenigbaar geacht worden met de omgeving. Het blijkt immers uit de bestaande toestand dat er bij de aanleg van het terrein reeds zoveel mogelijk gestreefd is naar een optimale landschappelijke inpassing. Rondom rond het perceel zijn reeds een hele reeks hoogstambomen geplant die reeds voor een bufferend effect zorgen zonder de site volledig te 'verstoppert' achter een heus groenscherm.

Om hoger vermelde redenen schendt de aanvraag in alle redelijkheid de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet. De verenigbaarheid van het aangevraagde met de omgeving kan om die reden in alle redelijkheid positief beoordeeld worden.

De landschapsatlas toont aan dat betreffend perceel gelegen is in de relictzone 'Vallei van de Grote Schijn, kasteeldomeinen en bosgebieden'. In deze relictzone is het vanuit de beleidsvisie wenselijk dit gebied te vrijwaren van bebouwing en versnippering tegen te gaan. De aanvraag heeft betrekking op de uitbreiding van een bestaand bedrijf. De nieuwe

constructies worden ingeplant aansluitend op de bestaande gebouwen en vormen er één geheel mee. De werken betekenen geen versnippering van het gebied.

Achter de aanvraag is een ankerplaats gelegen 'Kasteeldomeinen in de vallei van de Tappelbeek'. De aanvraag is niet gelegen binnen deze ankerplaats. Gezien de afstand naar deze ankerplaats en gelet op de compacte bebouwing rond het bestaande landbouwbedrijf dient vanuit ruimtelijk oogpunt geoordeeld te worden dat de aanvraag geen afbreuk doet aan de ankerplaats."

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing een zeer omstandige esthetische toets heeft uitgevoerd. Zij besluit gemotiveerd tot de bestaanbaarheid van de aanvraag met het bestemmingsvoorschrift op basis van de vaststellingen dat het agrarisch gebied ter plaatse gekenmerkt is door grote weilanden, afgewisseld met bosstructuren en bomenrijen, en dat zowel het bos links en achter, als de bomenrijen vooraan en rechts, met de aanvraag behouden blijven. Er is volgens de bestreden beslissing geen versnippering van open ruimte omdat de aanvraag de uitbreiding van een bestaand bedrijf binnen de groen omzoomde bedrijfssite betreft en doordat alle bedrijfsgebouwen een geheel vormen, waarbij noch de relictzone, noch de achterliggende ankerplaats wordt aangetast. Bij de beoordeling van de schaal en het ruimtegebruik wordt in de bestreden beslissing nog opgemerkt dat links van de bestaande bebouwing een bos gelegen is, zodat het wenselijk is dat de nieuwe stal wordt ingeplant aan de andere zijde van de bebouwing. Anders dan de verzoekende partij stelt, blijkt uit de vergunningsbeslissing dat de nieuwe stal, minstens gedeeltelijk, wordt ingeplant achter de bestaande woning. De aanverwante constructies worden voorzien direct naast de nieuwe stal, zodat de nieuwe constructies een ruimtelijke entiteit vormen met de bestaande bebouwing en de landschappelijk waardevolle elementen gevrijwaard worden. De verwerende partij stelt wel vast dat de nieuwe stal dieper doordringt in het agrarisch gebied, maar geclusterd voorzien wordt bij de bestaande gebouwen.

De verzoekende partij is weliswaar een andere mening toegedaan, maar kan zich, evenmin als de Raad, in de plaats stellen van de vergunningverlenende overheid, die beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid, weliswaar binnen de grenzen van de decretale regelgeving. De verzoekende partij toont niet aan dat de beslissing op dat punt steunt op onjuiste feitenvinding of kennelijk onredelijk oordeelt of motiveert.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

Met een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

- artikel 4.3.1, §1, 1°, b) en §2 VCRO,
- artikel 2 en 3 van de Motiveringswet,
- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, en de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

1.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing op onvolledige en onzorgvuldige wijze de overeenstemming van het voor het industrieel melkbedrijf aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening beoordeelt. Er wordt volgens haar geen rekening gehouden met haar bezwaren. De

hinderaspecten zijn, gegeven de in de onmiddellijke omgeving bestaande toestand, niet afdoende onderzocht.

Zowel in haar bezwaarschrift als in haar beroepschrift wijst de verzoekende partij op zowel de maximalistische inplanting in de richting van haar perceel (rechts), op minimale afstand en met beperkte buffering, als op de reeds met het eerste middel betwiste ruimtelijke clustering.

Zij stelt vast dat de verwerende partij het over het behoud van het bos links heeft, als buffer voor aanwezige bestaande bedrijfsgebouwen, en over een ruimtelijke clustering met de bestaande bedrijfsgebouwen van het melkveebedrijf, los van de vaststelling dat het opgelegde 169 meter diep groenscherm een ruimtelijke clustering met de woning van de verzoekende partij verhindert. De geregulariseerde en nieuwbouwconstructies zijn volgens haar veel te grootschalig en te talrijk in verhouding tot de in de omgeving bestaande toestand, ten koste van het landschap.

De verzoekende partij stelt ook vast dat niet wordt ingegaan op de in haar bezwaarschrift en replieknota geuite vrees voor abnormale (geur-, zicht- en geluids-)hinder nu de inplanting in één uithoek (rechts) impliceert dat zij alle hinder opvangt. De motivering is beperkt tot enerzijds een verwijzing naar de milieuvergunning van 14 januari 2016 en de daarin opgenomen milderende maatregelen (die uitgaan van een niet meer actuele (geluids-)situatie, met abstractie van het omgevingsgeluid) en anderzijds een verwijzing naar de afstand ten opzichte van de perceelsgrens en het als vergunningsvoorwaarde opgenomen groenscherm. Er is geen akoestische controlemeting ter hoogte van de dichtstbijzijnde woningen gedaan, hoewel de daarvoor voorziene termijn van zes maanden na de in gebruik name van de WKK-installatie al lang verstreken is. Voor de geurhinder verwijst de bestreden beslissing naar het standpunt van de PMVC, zonder dat de milieuvergunning – in zoverre daar al rekening kan mee gehouden worden - hierover afdoende motiveert, laat staan dat er garanties zijn dat die binnen de perken van het redelijke zal blijven. De verzoekende partij wijst in dit verband op de de overwegend zuidwestelijke windrichting. Het bufferend effect van het groenscherm voor de gevreesde geur-, zicht- en geluidshinder is verzoekende partij niet duidelijk, minstens wordt zulks onvoldoende gemotiveerd. Zij stelt tenslotte vast dat het groenscherm, dat een kunstmatige versnippering van het landschap inhoudt, haar het laatste beetje open zicht ontnemt.

In de mate er al sprake is van een (eigen) beoordeling, is deze volgens de verzoekende partij om bovenstaande redenen kennelijk onredelijk.

2.

De tussenkomende partij antwoordt met verwijzing naar de ten aanzien van het eerste middel beklemdoende uitgebreide motieven.

Zij stelt ook vast dat alle criteria van artikel 4.3.1, §2 VCRO in de bestreden beslissing overlopen zijn en dat de verzoekende partij zich blijft beperken tot haar eigen bezwaren en vermeende hinder, in weerwil van alle andersluidende standpunten. De tussenkomende partij wijst opnieuw op het marginaal toetsingsrecht van de Raad en stelt dat niet aangetoond is dat de beslissing op de vermelde punten kennelijk onredelijk of gebrekkig gemotiveerd is.

3.

Met haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij niets wezenlijks meer toe aan haar uiteenzetting. Zij merkt wel op dat de tussenkomende partij geen inhoudelijk verweer voert en voorbijgaat aan de devolutieve werking van het administratief beroep. De hinder neemt disproportioneel toe door de verschuiving van het industrieel melkveebedrijf naar de grens met het perceel van de verzoekende partij, waarvoor het sedert lange tijd op de site bestaan van een landbouwbedrijf geen vrijgeleide is.

Beoordeling door de Raad

1.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient zij duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

Er kan derhalve slechts rekening gehouden worden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven.

Gelet op de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad volstaat het niet dat een verzoekende partij een betoog voert waaruit blijkt dat zij gekant is tegen het vergund project. Het is aan haar om aan te tonen dat de vergunningverlenende overheid hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijk wijze tot de conclusie kwam dat het aangevraagde project verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Zij moet op gefundeerde wijze aantonen dat de vergunningverlenende overheid de overeenstemming van het aangevraagde project met een goede ruimtelijke ordening niet heeft beoordeeld met inachtneming van de beginselen die zijn bepaald in artikel 4.3.1, § 2, eerste lid van het VCRO, hetzij deze beoordeling foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd.

3.

De verzoekende partij dient zich ervan bewust te zijn, als bewoner in agrarisch gebied, dat bepaalde hinderaspecten eigen zijn aan een agrarische uitbating. Ook de uitbreiding van een dergelijk bedrijf, omwille van economische leefbaarheid, behoort tot het normale verwachtingspatroon. De verzoekende partij dient dan ook een redelijke vorm van tolerantie te betonen, wetend dat zij in agrarisch gebied woonachtig is. Slechts wanneer wordt aangetoond dat de ingeroepen en bewezen hinder overmatige (en dus buiten het normale verwachtingspatroon) proporties aanneemt, kan zulks aanleiding geven tot de vaststelling dat het bedrijf niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, indien de opgelegde voorwaarden en/of milderende maatregelen er niet in slagen de hinder tot aanvaardbaar niveau terug te brengen.

4.

De verwerende partij stelt vast dat er nog voldoende open weiland op de bedrijfssite overblijft door de constructies weg van watergevoelig gebied en weg van habitatrichtlijngebied te concentreren nabij de bestaande bedrijfsgebouwen. Het bos links blijft gevrijwaard door de te regulariseren melkveestal nog deels achter de bedrijfswoning te zetten. Daarnaast worden (volgens plan) in het verlengde van reeds bestaande sleufsilo's, constructies ingeplant met vrijwaring van de hoogstammige bomen die van een nieuwe onderbeplanting voorzien worden.

Door die inplanting blijft de melkveestal op 58 meter van de grens met het perceel van de verzoekende partij verwijderd en de andere constructies op 6,5 tot 11 meter. De verwerende partij stelt nog in de bestreden beslissing dat rekening houdend met de ligging in waardevol agrarisch gebied, de voorziene hoogte van de stal werd herleid naar 10 meter, hetgeen gezien de inplanting op voldoende ruime afstand tot de perceelsgrenzen, aanvaardbaar wordt geacht.

Voor het geval er toch nog hinder zou zijn, is deze volgens de bestreden beslissing niet vreemd aan agrarisch gebied. Voorts verwijst de verwerende partij naar de motivering van de milieuvergunning met milderende maatregelen, die de verwerende partij zich met de bestreden

beslissing uitdrukkelijk eigen maakt. De Raad merkt op dat de verzoekende partij tegen deze vergunning, verleend op 14 januari 2016, geen beroep heeft aangetekend.

De omstandigheid dat hoogstammen als groenscherm voorzien worden, houdt *in casu* niet in dat er sprake is van (verdere) kunstmatige versnippering van het landschap en/of van het ontnemen van *“het laatste beetje open zicht”*. Overigens stelt de Raad vast dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst heeft opgemerkt dat de verzoekende partij enerzijds *“voldoende groenbuffers wil gerealiseerd zijn en anderzijds klaagt dat deze groenbuffers zijn zicht ontnemen”*. Overigens onderschrijft de Raad de visie van het college van burgemeester en schepenen dat landbouwgebouwen eigen zijn aan de planologische bestemming en bijgevolg, in principe, mogen getoond worden.

De verzoekende partij komt in haar kritiek in essentie niet verder dan het poneren van een tegengestelde visie van de beoordeling in de bestreden beslissing, zonder daartoe dienstige stukken aan te brengen, wat niet volstaat om te besluiten dat de beoordeling in de bestreden beslissing de grenzen van de appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij overschrijdt. De verzoekende partij toont niet aan dat de bestreden beslissing steunt op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

Met een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

- artikel 16, §1 van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: Natuurdecreet),
- artikel 36ter Natuurdecreet,
- artikel 2 en 3 van de Motiveringswet,
- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, en, de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

1.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing, in het licht van haar argumentatie, ten onrechte bepaalt dat de aanvraag geen nadelige impact heeft op het nabijgelegen habitatrichtlijngebied als speciale beschermingszone, minstens dat niet voldaan is aan de verscherpte motiveringsplicht die op de verwerende partij rust.

De verzoekende partij stelt vast dat de bestreden beslissing hiervoor voornamelijk verwijst naar de milieuvergunning en de passende beoordeling van 24 november 2015, die volgens haar niet afdoende gemotiveerd is naar de gevolgen voor de fauna en flora. Zij wijst op het evident risico van een verhoogde insijpeling van nitraten in de bodem en luchtverontreiniging en op de eigen finaliteit in verhouding tot de stedenbouwkundige vergunning. De verzoekende partij wijst tevens op de (blijkens de milieuvergunning) ongunstige adviezen van 21 september en 14 december 2015 van het Departement afdeling Milieuvergunningen waarin de voorgestelde milderende maatregelen in functie van de speciale beschermingszone ontoereikend zijn bevonden. De verzoekende partij verwijst tenslotte naar de ongunstige adviezen van 16 september en 14 december 2015 van het agentschap voor Natuur en Bos, waarin de passende beoordeling ontoereikend is bevonden, en op het voorzorgsbeginsel.

2.

De tussenkomen partij antwoordt vooreerst dat het middel onontvankelijk is bij gebrek aan een aangetoond persoonlijk belang hierbij.

Bovendien kadert dit aspect volgens haar in de milieuvergunningsprocedure, met adviezen van de afdeling Milieuvergunningen en van het agentschap voor Natuur en Bos die steunen op het niet-ingeschreven zijn van mitigerende maatregelen in de PAS-lijst. Volgens de studies en adviezen van gespecialiseerde derden is er geen enkel reëel risico op een betekenisvolle aantasting, welke motivering overgenomen is. De verzoekende partij wordt geacht het daarmee eens te zijn vermits zij geen beroep tegen de milieuvergunning heeft ingediend, minstens maakt zij de aantasting van de habitatrictlijn niet aannemelijk. De Raad beschikt slechts over een marginaal toetsingsrecht.

3.

Met haar toelichtende nota stelt de verzoekende partij dat zij wel degelijk over een belang beschikt omdat zowel haar woning als het industriële landbouwbedrijf van de tussenkomen partij als het ware omringd zijn door het habitatrictlijngebied dat milieu-impact van de aanvraag zal ondervinden.

Zij merkt op dat dat het onderzoek naar een betekenisvolle aantasting van een speciale beschermingszone niet enkel bij een milieuvergunningsaanvraag aan bod komt. Uit de rechtstreekse weigeringsgrond van artikel 4.3.3, eerste lid VCRO en de leer van de eigen finaliteit van de onderscheiden vergunningen, volgt immers dat de verwerende partij de habitattoets moet uitvoeren.

Zij ontkent tenslotte dat de door haar aangevoerde adviezen slechts steunen op het niet op een administratieve lijst voorkomen van de milderende maatregelen. Zij stelt vast dat de PMVC en de verwerende partij de overwegingen van deze instanties niet weerleggen. De negatieve adviezen die onder meer een aanpassing van de aanvraag naar ammoniakproductie vragen, steunen respectievelijk op het gebrek aan emissiemetingen, het gebrek aan bewijs van mildering en het niet zomaar cumuleerbaar zijn van de voorgestelde milderende maatregelen. De verwerende partij sluit zich gewoon aan bij de andersluidende verklaringen van de aanvrager.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 16, §1 van het Natuurdecreet luidt als volgt:

“In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen”.

Uit deze bepaling volgt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan belast is met een zorgplicht. Artikel 16, §1 van het Natuurdecreet legt geen bijzondere formele motiveringsplicht op zodat het nakomen van deze zorgplicht kan blijken, hetzij uit de vergunningsbeslissing zelf, hetzij uit de stukken van het dossier.

Vermijdbare schade moet worden begrepen als schade die de aanvrager kan vermijden door het aanpassen van de gevraagde handelingen, door het nemen van bepaalde voorzorgsmaatregelen, die in de praktijk haalbaar zijn en die niet leiden tot de ondoeltreffendheid van de aanvraag. Om toepassing te maken van de natuurtoets dient geen drempelwaarde wat betreft vermijdbare schade te worden overschreden.

In de parlementaire voorbereiding wordt vermijdbare schade omschreven als *“schade die kan vermeden worden door de activiteit op een andere wijze uit te voeren (bvb. met andere materialen, op een andere plaats,...)”* (Voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, *Parl.St.* VI.Parl. 2001-02, nr. 1, p. 17).

Het agentschap Natuur en Bos omschrijft dit begrip op haar website als volgt:

“Vermijdbare schade is schade die kan vermeden worden door de activiteit op een andere wijze uit te voeren. Dit kan bijvoorbeeld met andere materialen of op een andere plaats binnen het perceel waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft.”

Het agentschap Natuur en Bos definieert aldus *“op een andere plaats”* als *“een andere plaats binnen het perceel waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft”*.

Volgens de rechtspraak van de Raad van State betreft het schade die de exploitant kan vermijden door het aanpassen van zijn exploitatie of door het nemen van bepaalde voorzorgsmaatregelen, die in de praktijk haalbaar zijn en die niet leiden tot de onwerkbaarheid van de exploitatie.

De Raad volgt deze zienswijze. *‘Vermijdbare schade’* gaat over schade die de exploitant kan vermijden door het aanpassen van zijn exploitatie of door het nemen van een aantal voorzorgsmaatregelen binnen het perceel waarop de beoogde constructie betrekking heeft. *‘Onvermijdbare schade’* is deze die zich naar aanleiding van een bepaalde exploitatie op een bepaalde locatie hoe dan ook zal voordoen, welke aanpassingen men aan het project ook doet en welke maatregelen men ook neemt.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij weliswaar de schending van de zorgplicht aanvoert, doch zich enkel toespitst op de mogelijke schending van artikel 36ter Natuurdecreet. Het komt de verzoekende partij toe in het kader van haar stelplicht minstens op enige wijze te concretiseren in welke mate zij van oordeel is dat door de vergunningsbeslissing vermijdbare schade kan ontstaan, die zou kunnen vermeden worden door het nemen van maatregelen of bv een andere inplantingswijze op het perceel. In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij ter zake als volgt:

“Het is niet duidelijk op welke wijze de aanvraag vermijdbare schade aan de natuur zou doen ontstaan. Dit wordt in het beroep ook niet aangetoond.”

Het middelonderdeel wordt verworpen.

2.1

Op basis van artikel 36ter, §3 Natuurdecreet dient de aanvrager een passende beoordeling te maken voor elke vergunningsplichtige handeling die een betekenisvolle aantasting met zich kan meebrengen ten aanzien van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone. De passende beoordeling moet bij de aanvraag worden gevoegd zodat deze ook deel uit kan maken van het openbaar onderzoek en ter beoordeling kan worden voorgelegd aan het bevoegde vergunningverlenende bestuur. Deze plicht geldt niet enkel voor percelen die gelegen zijn in een speciale beschermingszone maar voor alle activiteiten en handelingen die een betekenisvolle negatieve impact kunnen hebben op een nabij gelegen speciale beschermingszone. In dit verband kan gewezen worden op de memorie van toelichting bij het Natuurdecreet: *“De bepalingen van artikel 6, lid 3, van de Habitatrichtlijn, zijn niet beperkt tot activiteiten die uitsluitend uitgevoerd worden in of betrekking hebben op een speciale beschermingszone. De waarschijnlijkheid van significante effecten kan niet alleen toenemen als gevolg van plannen en projecten die binnen een*

beschermde gebieden worden uitgevoerd, maar ook van plannen of projecten die daarbuiten uitgevoerd worden” (Parl.St. VI.Parl. 2001-2002, nr. 967/1, 35).

Wanneer moet worden onderzocht of een project een betekenisvolle aantasting kan veroorzaken, volstaat het, volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat de *“waarschijnlijkheid of het risico bestaat dat dit plan (...) significante gevolgen heeft voor het gebied”*. In het bijzonder bestaat dit risico *“wanneer op grond van objectieve gegevens niet kan worden uitgesloten dat het plan of project significante gevolgen heeft voor het gebied”* (HvJ, 7 september 2004, C-127/02).

Uit het voorgaande volgt tevens dat de bewijslast voor de betekenisvolle of significante gevolgen niet bij de verzoekende partij ligt. Wel zal ze aannemelijk moeten maken welke aanwezige natuurelementen in de onmiddellijke of ruimere omgeving door het aangevraagde schade zouden kunnen lijden.

2.2

Het is niet betwist dat de aanvraag grenst aan het habitatrictlijngebied ‘Bos- en heidegebied ten oosten van Antwerpen’ en de ankerplaats ‘Kasteeldomeinen in de vallei van de Trappelbeek’ en de in de aanvraag begrepen percelen in de reliczone ‘Vallei van de Grote Schijn, kasteeldomeinen en bosgebieden’ liggen. De verzoekende partij merkt terecht op dat ook haar perceel wordt omsloten door of minstens paalt aan een Habitatrictlijngebied. Zij heeft als aanpalend bewoner een rechtmatig belang in de mate dat mogelijke aantasting van de natuurlijke kenmerken van het gebied ook een nadelige impact kan hebben op haar eigen perceel.

De exceptie wordt verworpen.

2.3

De verwerende partij motiveert ter zake als volgt:

“

De aanvraag is gelegen vlakbij het habitatrictlijngebied 'Bos-en heidegebieden ten oosten van Antwerpen'. Ook hieromtrent dient geoordeeld te worden dat de werken een beperkte ruimtelijke impact hebben gezien de afmetingen, inplanting en het materiaalgebruik. Het is niet duidelijk op welke wijze de aanvraag vermijdbare schade aan de natuur zou doen ontstaan. Dit wordt in het beroep ook niet aangetoond. De milieu-impact op het habitatrictlijngebied wordt beoordeeld in de milieuvergunning, hierin zit ook een passende beoordeling vervat.

De inrichting bevindt zich op minder dan 100m van een habitatrictlijngebied. Uit de passende beoordeling alsook uit de afgeleverde milieuvergunning d.d. 06/06/2013 en het advies van de PMVC blijkt dat de inrichting geen versturende impact heeft op dit habitatrictlijngebied en dat ook in dat opzicht blijkt dat geen MER-screening dient opgemaakt te worden.

In het kader van de toetsing van de milieuvergunningsaanvraag, werden de verschillende milieueffecten uitgebreid besproken en beoordeeld en werden een reeks milderende maatregelen opgelegd om deze te beperken. Voor het overige wordt verwezen naar de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening.”

In het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening motiveert de verwerende partij nog:

“

Op 14 januari 2016 werd een milieuvergunning afgeleverd voor de gevraagde uitbreiding van de activiteiten. In deze milieuvergunning worden een reeks milderende maatregelen opgenomen om de hinder naar de omgeving toe, alsook de veiligheid, te verbeteren. In deze milieuvergunning werd reeds geoordeeld over de verschillende aangehaalde hinderaspecten zo kan er onder meer gelezen worden dat:

- M.b.t. het geluidsaspect, stelt de PMVC een bijzondere voorwaarde voor waarin een akoestische controlemeting wordt opgelegd. Hieruit zal moeten blijken of er in werkelijkheid voldaan wordt aan de geluidsnormen, zoals vooropgesteld.*
- Voor het overige is de PMVC van oordeel dat de hinder, mits een goede bedrijfsvoering, naleving van de geldende reglementaire bepalingen en het treffen van de nodige preventieve maatregelen tot een minimum kan worden beperkt, zodat de impact op het welzijn van de omwonenden als minimaal kan worden beschouwd.*

Zowel de motivatie als het definitieve besluit van de milieuvergunning d.d. 14 januari 2016 met kenmerk MLAV1-2015-0034 wordt eigen gemaakt.”

2.4

De tussenkomenende partij argumenteert dat de passende beoordeling door de verwerende partij reeds gunstig werd beoordeeld in de milieuvergunningsbeslissing van 14 januari 2016. De stelling van de verzoekende partij, zoals verwoord op blz 39 van haar verzoekschrift, dat zij *“zich in het geheel niet kan vinden in het besluit dd. 14 januari 2016 van de deputatie van de provincie Antwerpen waarin een milieuvergunning werd verleend, gelet op de onzorgvuldige beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag ten opzichte van het habitatrichtlijngebied (...)”* wordt door de Raad niet bijgetreden. De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing geen beroep aangetekend, zodat de milieuvergunning van 14 januari 2016 definitief is.

Welswaar kan met de verzoekende partij worden aangenomen dat de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning elk hun eigen finaliteit hebben, zodat de passende beoordeling die gevoegd is bij de milieuvergunningsaanvraag en deze gevoegd bij de stedenbouwkundige aanvraag niet automatisch dienen te leiden tot eenzelfde oordeel van de vergunningverlenende overheid, zelfs indien het ter zake gaat over éénzelfde document. Het behoort in dat geval evenwel tot de stelplicht van de verzoekende partij, die berust heeft in de positieve beoordeling van de habitattoets door de verwerende partij in het kader van de milieuvergunningsaanvraag, en bijgevolg enkel in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag de schending van artikel 36ter Natuurdecreet alsnog kan invoeren, om voldoende concrete gegevens aan te brengen waaruit blijkt welke aanwezige betekenisvolle natuurelementen in de onmiddellijke of ruimere omgeving door de aangevraagde handelingen kunnen verstoord worden.

Waar de verzoekende partij berust heeft in de hinderaspecten die reeds beoordeeld werden in het kader van de corresponderende milieuvergunning en die betrekking hebben op de zuivere exploitatie van het melkveebedrijf, volstaat het ter zake niet, zoals de verzoekende partij dit verwoordt op blz 39 van haar verzoekschrift, om louter in abstracte termen te stellen: *“de uitbreiding zoals vooropgesteld in de vergunningsaanvraag, heeft immers een aanzienlijk effect op de bodem, het grondwater, het oppervlaktewater, de lucht, het geluid en de aanwezige fauna en flora”*. Mede gelet op de berusting door de verzoekende partij ten aanzien van de definitief geworden milieuvergunningsbeslissing en de daarin vervatte beoordeling van dezelfde passende beoordeling, kan de verzoekende partij zich niet beperken tot loutere stijlformules, en dient zij concreet aan te geven welke betekenisvolle natuurelementen ten gevolge van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag zouden kunnen verstoord worden.

De verzoekende partij wijst weliswaar concreet op het ongunstig advies van 21 september 2015 en het opvolgend ongunstig advies van 14 december 2015 van het Departement afdeling Milieuvergunningen en naar het ongunstig advies van 14 december 2015 van het agentschap Natuur en Bos. De Raad stelt evenwel vast dat de ongunstige adviezen betrekking hebben op het onderzoek naar de ammoniakemissiereductie en de in dat verband voorgestelde milderende maatregelen in zoverre deze niet vermeld worden onder de PAS-maatregelen. De negatieve adviezen werden bovendien weerlegd door de Provinciale Milieuvergunningscommissie en waarbij de milieuvergunnende overheid zich gemotiveerd heeft aangesloten. De ammoniakemissie heeft duidelijk enkel betrekking op de exploitatiewijze van het bedrijf en stelt zich niet ten aanzien van de stedenbouwkundige regularisatie-aanvraag voor de bouw van de constructies, minstens kan niet ingezien worden hoe zulks tot een andere beoordeling inzake de toepassing van artikel 36ter Natuurdecreet zou kunnen leiden. Ook de verwijzing naar de *“significante verhoging van de mestopslag en grondwateronttrekking”*, en de stelling dat *“het aantal nitraten in de bodem sterk zal toenemen met een verzuring van de bodem tot gevolg”* hebben betrekking op dezelfde milieuproblematiek. De stelling zoals, bijkomend vermeld in de toelichtende nota van de verzoekende partij, dat de negatieve adviezen ook betrekking hebben op het niet voldoen aan de zoekzones en het significantiekader, doen niet anders besluiten en hebben overigens eveneens betrekking op de berekeningswijze van de ammoniakemissiereductie.

Het komt de Raad bovendien niet toe zich in de plaats te stellen van de adviserende instanties, noch van de vergunningverlenende overheid. De Raad dient wel na te gaan of de voorliggend beslissing afdoende gemotiveerd is, niet steunt op onjuiste feitenvinding, genomen is na een zorgvuldig onderzoek, en niet kennelijk onredelijk is. De Raad kan enkel vaststellen dat de Provinciale Milieuvergunningscommissie de negatieve bemerkingen van het agentschap Natuur en Bos en van het Departement afdeling Milieuvergunningen omstandig heeft beantwoord en weerlegd en op gemotiveerde wijze tot het besluit komt dat er geen significante gevolgen te verwachten zijn. De verwerende partij verwijst expliciet naar deze besluitvorming van de PVMC en de milieuvergunnende overheid en maakt zich deze eigen. De milieuvergunningsbeslissing oordeelt dienaangaande als volgt:

“

1.(...)

De PMVC overweegt in dat verband dat de vergunning voor het exploiteren en veranderen kan worden vergund de gevraagde uitbreiding van het aantal runderen kan aanvaard worden indien een ammoniakemissiereductie van minstens 30 % wordt gerealiseerd ten opzichte van de oorspronkelijk vergunde toestand en de bijdrage aan de kritische last minder dan 50 % bedraagt.

Op basis van de IFDM-modellering wordt vastgesteld dat de bijdrage aan de kritische last minder dan % bedraagt en de PVMC is ervan overtuigd dat voor een uitbreiding tot 320 runderen, met de PAS-maatregelen in combinatie met de andere voorgestelde maatregelen, de vereiste ammoniakreductie van minstens 30 % ruim gehaald kan worden. De PVMC is derhalve van oordeel dat, uit de bijkomende informatie van de exploitant, voldoende blijkt dat er geen betekenisvolle aantasting verwacht wordt van de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone.

(...)

4.De aanvraag werd getoetst aan het huidig significantiekader.

(...)

7.De aangepaste aanvraag (uitbreiding tot de eerder vergunde 320 runderen) werd door de PMVC getoetst aan het significantiekader PAS. De PMVC is van oordeel dat dat voor een uitbreiding tot 320 runderen, met de PAS-maatregelen in combinatie met de andere voorgestelde maatregelen, de vereiste ammoniakreductie van minstens 30 % ruim gehaald kan worden.

8. Uit het advies van de AMV blijkt dat geur- en geluidshinder, rekening houdend met de beschreven preventieve en milderende maatregelen, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt. Verder wordt in deze verwezen naar de beoordeling in het advies van de PMVC van 15 december 2015.

(...)

De Raad stelt verder vast dat de milieuvergunnende overheid, wiens beoordeling in het kader van de passende beoordeling aldus eigen gemaakt werd door de verwerende partij, op gemotiveerde wijze de verschillende adviezen concreet betreft in haar beoordeling en als volgt oordeelt:

“

Overwegende dat de deputatie bij besluit van 16 juli 2012 een vergunning verleende voor stallen met plaatsen voor 320 runderen; dat het besluit onder meer gebaseerd was op het gunstige advies van het ANB; dat het agentschap na indiening van een passende beoordeling een gunstig advies verleende op voorwaarde dat milderende maatregelen zoals beschreven in de aangepaste passende beoordeling zouden worden geïmplementeerd; dat die maatregelen door de deputatie werden opgelegd als bijzondere voorwaarden; dat de exploitant die maatregelen thans opnieuw in aanmerking neemt; dat het ANB thans een ongunstig advies verleent op basis van de overweging dat de voorgestelde milderende maatregelen niet in rekening kunnen worden gebracht en derhalve de mitigatie ontoereikend is; dat het ANB de maatregelen niet langer aanvaardt omdat ze niet op de PAS-lijst staan; dat om die reden het agentschap van oordeel is dat er geen reducerend effect voor in aanmerking mag worden genomen;

Overwegende dat op het moment dat de deputatie aar oorspronkelijke besluit trof, de PAS-lijst nog niet bestond; dat de voorgestelde maatregelen bijgevolg ook niet op dergelijke lijst konden staan; dat ze echter door terzake bevoegde en deskundig geachte administratie destijds wel in aanmerking werden genomen en op basis van diezelfde administratie in de bijzonder voorwaarden van het besluit werden verankerd; dat de overheid dergelijke stellingname niet zomaar kan tenietdoen louter op basis van de vaststelling dat verschillende wetswijzigingen (rond passende beoordeling/natuurdoelen in speciale beschermingszones) werden doorgevoerd en dat de destijds opgelegde maatregelen niet op een lijst staan die slechts (zeer) recent tot stand kwam en waarvan de juridische waarde hoogst onzeker is; dat in dat verband verwezen wordt naar de bepalingen van artikel 5.9.2.1 bis, §3 van Vlare II met betrekking tot de toepassing van ammoniakemissiearme staltechnieken:

“Stallen die gebouwd werden volgens staltechnieken die als ammoniakemissiearm werden beschouwd bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu, behouden hun statuut als ammoniakemissiearme stal, zelfs indien de techniek bij volgende ministeriële besluiten tot vaststelling van de ammoniakemissiearme staltechnieken niet langer wordt weerhouden. Bij verbouwingen van deze stal waarbij de verbouwing een negatieve impact heeft op de ammoniakemissie, moet voldaan worden aan de eisen voor ammoniakemissiearme staltechnieken zoals opgenomen in de meest recente versie van de lijst”.

Overwegende dat het ANB in haar advies stelt dat de exploitant voor de maatregel beweiding verkeerdelijk uitgaat van een reductiepercentage van 19 %, terwijl de maatregel volgens de PAS-lijst voor 700 weide-uren slechts een reductie van 5-7 % oplevert; dat de passende beoordeling evenwel expliciet vermeldt dat er voor wat betreft beweiden wordt gerekend met de waarden uit de PAS-lijst (de waarden die volgens het richtlijnenboek mogen worden doorgerekend, liggen nochtans significant hoger); dat de 19 % die de exploitant in de passende beoordeling vermeldt, de gecumuleerde reductie is van twee maatregelen, met name beweiding (PAS R-3.1a) en reiniging loopvloer met mestschuif of

mestrobot (PAS-R-3.2); dat ook wat betreft de beoordeling van die laatste maatregel het advies van hert ANB niet correct is; dat het agentschap (terecht) opmerkt dat op de PAS-lijst verschillende types stalvloeren worden aanvaard als milderende maatregel; dat het agentschap evenwel onterecht stelt dat dat niet wordt verwezen naar deze lijst en dat het bijgevolg onvoldoende bewezen is dat d toegepaste vloer leidt tot emissiereductie; dat in de passende beoordeling echter wel degelijk wordt verwezen naar de PAS-lijst, meer bepaald maatregel PAS R—3.2 waarvoor een reductie van 10-15 % kan worden doorgerekend; dat de overige maatregelen inderdaad niet voorkomen op de PAS-lijst; dat de stelling dat deze maatregelen geen enkel effect hebben en niet in aanmerking kunnen/mogen genomen worden, niet wordt bijgetreden; dat hieromtrent het advies van de PMVC in aanmerking wordt genomen;

Overwegende dat het aangewezen is dat de voorgestelde maatregelen worden opgenomen in de bijzondere voorwaarden en wat betreft de PAS-maatregelen duidelijk wordt opgemerkt dat inzake uitvoering en gebruik onverminderd moet worden voldaan aan de beschrijving van het systeem overeenkomstig de PAS-lijst;

(...)

Overwegende dat het Mestdecreet veronderstelt dat de exploitant over de nodige nutriëntenemissierechten beschikt alvorens hij kan exploiteren;

(...)

Overwegende dat voor de aanvraag aan artikel 26bis en artikel 36ter, §3 en §4 van het Natuurdecreet kan verwezen worden naar het advies van de PVMC en voorgaande overwegingen;

(...)”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij aan deze beoordeling en overwegingen volledig voorbijgaat, en zich enkel focust op het negatief advies van ANB en het advies van het Departement afdeling milieuvergunningen, die evenwel omstandig en concreet werden beantwoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie en de beoordelende milieuvergunningverlenende overheid. De verzoekende partij toont in het licht van de definitieve milieuvergunningsbeslissing evenmin afdoende concreet aan in welke mate de beoordeling van de passende beoordeling, in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, tot een ander resultaat zou moeten leiden.

2.5

De verzoekende partij stelt nog dat de passende beoordeling die dateert van 24 november 201 geen gewag maakt van de thans voorziene uitbreidingen van het bestaand melkveebedrijf.

De Raad stelt evenwel vast dat de beoordeling van de passende beoordeling door de verwerende partij gebeurd is in het kader van de milieuvergunningsbeslissing van 14 januari 2016. Deze vergunning is afgeleverd voor de bestaande exploitatie én de uitbreiding ervan van een melkveebedrijf, bestaande uit twee stallen (waaronder een nieuwe melkveestall) en twee groepsiglo's, het stallen van 25 voertuigen en/of aanhangwagens, een biovergister met een uitgebreidere capaciteit, twee koeltanks, de uitbreiding van de opslag van propaan, mazout, olie en stro, de uitbreiding van de opslag voor drijfmest, melk en groenvoeder. De verzoekende partij toont niet aan dat de thans vergunde stedenbouwkundige werken, die in essentie een regularisatie van de reeds gebouwde uitbreiding uitmaken, een bijkomende uitbreiding van de exploitatie beogen en bijkomende werken omvatten die een negatieve impact zouden kunnen hebben op het nabijgelegen Habitatrichtlijngebied, die niet werden meegenomen in de voorliggende passende beoordeling.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten. Het verzoek van de tussenkomende partij om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro wordt verworpen.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partij te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partij van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partij kan moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, bestaat het risico dat ze financieel wordt afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de LV VAN DER SCHOOT is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 25 juni 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH